

Φωνηεντόληκτα εις -μι ρήματα

Στα φωνηεντόληκτα ρήματα σε -μι:

- 1) Το ρηματικό θέμα είναι δύο ειδών: ισχυρό· π.χ. -στη- και αδύνατο· π.χ. -στα-. Από τα δύο αυτά είδη, με την προσθήκη του ενεστωτικού αναδιπλασιασμού, προκύπτουν δύο είδη ενεστωτικού θέματος: το ισχυρό· π.χ. ἔ-στη-μι και το αδύνατο· π.χ. ἔ-στα-μαι. Από το ισχυρό σχηματίζονται τα τρία ενικά πρόσωπα της Οριστικής του ενεργητικού Ενεστώτα και η υποτακτική γενικά (στο ρήμα ἴστημι σχηματίζεται και το β' ενικό της Προστακτικής), ενώ από το αδύνατο σχηματίζονται όλοι οι άλλοι τύποι.
- 2) Ο Ενεστώτας ενεργητικής και μέσης στην Οριστική και Προστακτική, το απαρέμφατο και τη μετοχή, και ο Παρατατικός Ενεργητικής και Μέσης σχηματίζονται με την προσκόλλη-ση της κατάληξης απευθείας στο ενεστωτικό θέμα, χωρίς τη μεσολάβηση θεματικών φωνηέντων· π.χ. δίδο-σθαι.
- 3) Η Υποτακτική του Ενεστώτα στην Ενεργητική και Μέση σχηματίζεται με τα θεματικά φωνήεντα των ρημάτων σε -ω και έχει τις ίδιες μ' αυτά ολικές καταλήξεις, αλλά ο μακρό-χρονος χαρακτήρας του ισχυρού θέματος (η ή ω) συναιρείται με το ακόλουθο φωνήεν των καταλήξεων· π.χ. (τιθή-ης) τιθῆς.
- 4) Η Ευκτική του Ενεστώτα ενεργητικής και μέσης σχηματίζεται χωρίς θεματικά φωνήεντα, παίρνει όμως τα εγκλιτικά φωνήεντα ι και ιη, ανάμεσα στο χρονικό θέμα και τις προσωπικές καταλήξεις. Το ι των εγκλιτικών φωνηέντων συναιρείται με τον προηγούμενο βραχύχρονο χαρακτήρα του αδύνατου θέματος α ή ε ή ο σε αι ή ει ή οι· π.χ. (ἵστα-
-ιη-ν) ἵσταίνην.
- 5) Ισχύει και εδώ για το -σ- της κατάληξης -σαι και -σο, ό,τι και στα συμφωνόληκτα σε -μι (βλ. Παρατήρηση 3).
- 6) Το β' και γ' ενικό της Οριστικής του ενεργητικού Παρατατικού και το β' ενικό Προστακτικής του ενεργητικού Ενεστώτα των ρημάτων τίθημι και ἵημι σχηματίζονται κανονικά κατά τα συνηρημένα ρήματα σε -έω· π.χ. ἐτίθεις, ἐτίθει.
- 7) Τα τρία ενικά πρόσωπα της Οριστικής του ενεργητικού Παρατατικού και το β' ενικό Προστακτικής του ενεργητικού Ενεστώτα του ρήματος δίδωμι σχηματίζονται κατά τα συνηρημένα ρήματα σε -όω· π.χ. ἐδίδουν, ἐδίδους.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

τοιγάρτοι (τοι - γάρ - ττοι) (μεταξύ του και του τοιγάρτοι)
 Συνήθως στον Όμηρο παρεμβάλλεται μια φέση
 κείμενος στην αρχή της πρότασης (συνήθως)
 (ο σύνδεσμος)

τοιγάρ (τοι - γάρ)
 κείμενος στην αρχή της πρότασης (συνήθως)
 Ττοι → έχω το κορίτσι
 = γι' αυτό γοιπόν, όθεν, επομένως,
 δια ταύτα

τοιγυν (τοι + γυν) Συμπερασματικό
 Ευφράζει την ισχυρή πεποίθηση του γέγοντος
 συνώνυμο με το τοιγάρ ως προς τη
 σημασία
 Διαφορά → ουδέποτε τίθεται στην αρχή
 της πρότασης
 = γοιπόν, όθεν, ματά ταύτα γοιπόν,
 δια τούτο
 στους αττιμούς → περαιτέρω, προσέτι

ούκουν και επιρρητική
 = όχι γοιπόν, γοιπόν όχι, επομένως όχι
 Σε ερωτήσεις: γοιπόν όχι;

ούκοῦν και επιρρητική
 → (εξαρτῆται η αρνητική δύναμή του.
 οὐ και απέκρινε κυρίαρχη
 δύναμη του οὐν
 = ματά ταύτα, επομένως, επομένως γοιπόν,
 άρα.
 Σε ερωτήσεις: γοιπόν;
 Σε απορίες: βεβαίως, αναμφισβήτως.

ἄχρι = μέχρις ότου , έως ότου

και πρόθεση
+ γεν
και επιρρημα
(τρόπου)
= οσοδυσως
πανταως

ἕως = μέχρι , έως , έως ότου
, εν οσω , εφ' όσον χρόνον

και
επιρρημα
= μέχρι , έως

ἥνικα

και
επιρρημα

όταν , όταν καθ' ον χρόνον
με ευαικη = οβαις , οποτεδήποτε

όποτε

Χρησιμοποιείται σχεδόν όπως το ότε
· όταν

(μέντοι)

← (Στους Αττιους)
· βιβαιως , εν πάση περιπτώσει

θανάσι Γιοχάρας